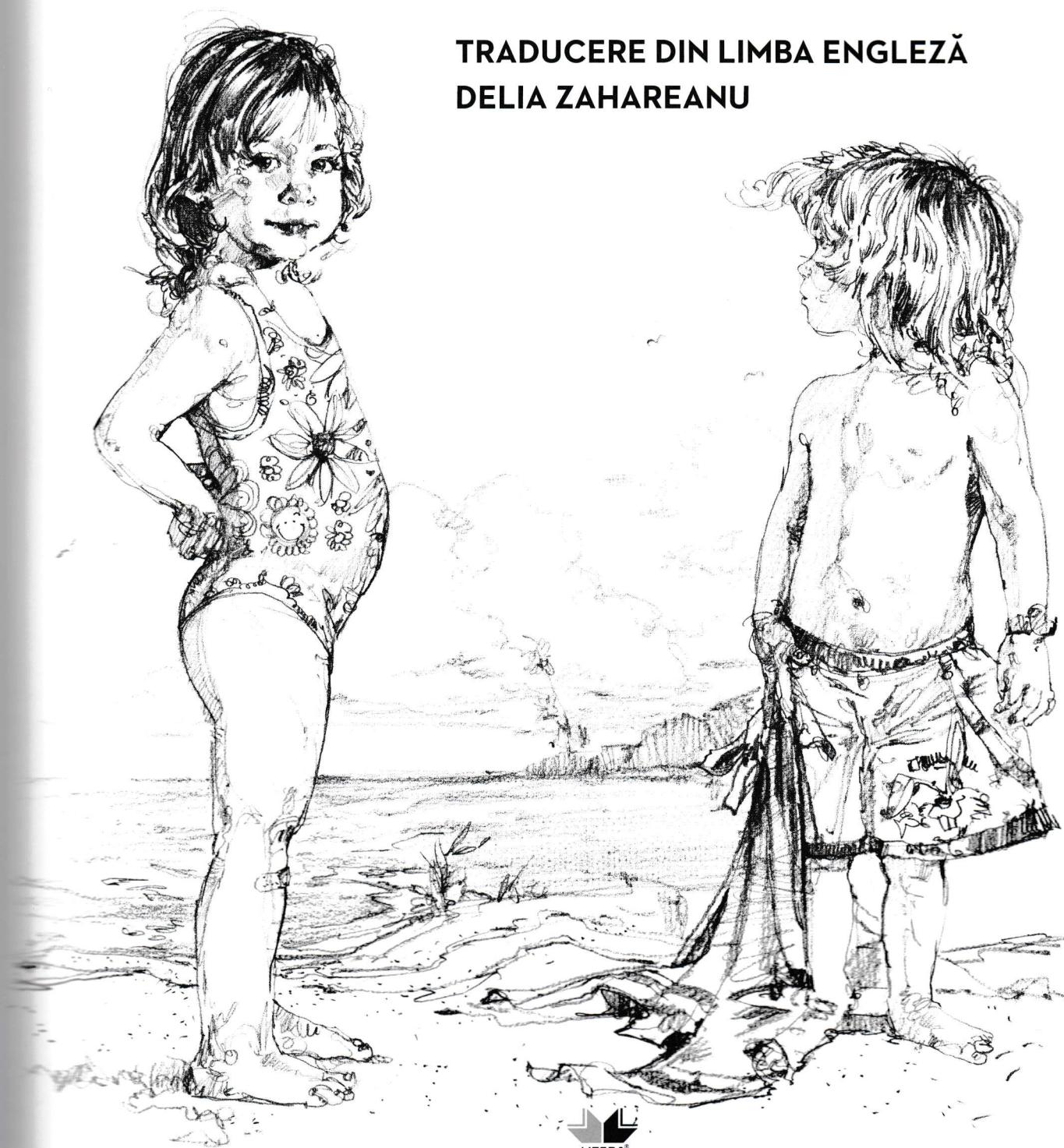

GHID COMPLET DE
DESEN
PENTRU ÎNCEPĂTORI

TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ
DELIA ZAHAREANU

CUPRINS

Respect pentru oameni și cărți

PRINCIPII DE BAZĂ

Instrumente și materiale	5
De unde să începi	6
<i>Joacă-te cu tușele!</i>	9
Învață să observi!	10
Să începem schițele	12
<i>Concentrare pe spațiul negativ</i>	14
Începem cu formele de bază	15
Încălzire	16
<i>Aplicând umbra</i>	18
Forme simple	19
Căpsune	20
Ananas	22
Căutând forma	23
	24

FLORI

Cum desenezi flori	27
Forme de bază pentru flori	28
Flori simple	30
Lalele	31
Trandafiri și picături de apă	32
Narcisă	33
Garoafă	34
Dendrobium	35
Cercelus	36
Primule	37
Hibiscus	38
Trandafiri mari	39
Trandafir floribunda	40
Iris bărbos	41
	42

PEISAJE

Studiind arbori	45
Suprafețe și texturi	46
Copaci în perspectivă	48
Începe cu forme simple	49
Trunchiuri de copaci	50
Modele de rădăcini	52
Ramuri și crengi	53
Stejar maiestuos	54
Cărare cu sicomori	56
Compoziție a peisajului	58
Ponturi despre perspectivă	60
	61

Nori	62
Pietre	64
Pârâu cu bolovani	66
Munți	68
Peisaje panoramice	70
Deșerturi	72
Explorând distanța	74

ANIMALE

Desen după fotografie	77
Desen după model	78
Cum desenezi animale	79
Tehnici de valoare (hașurare)	80
<i>Creare de texturi animale</i>	82
Iepuri	83
Porcușor de Guineea	84
Veveriță	86
Cangur	87
Tucan	88
Peruș	89
Iguană	90
Girafă	91
Elefant	92
Babuin	93
Urs panda	94
Cimpanzei	95
Papagali	96

PISICI	99
Cum desenezi pisici	100
Respect pentru bălăgeni și cărti	
Trăsături feline	102
Labe și cozi	103
Pisică tigrată	104
Pisică persoană	106
Compoziție	108
Comportament obișnuit al pisicii	110
Pisici adulte	112

CÂINI	113
Cum desenezi câini	114
Proportii și anatomie	116
Boturi	118
Doberman	119
Dog german	120
Pui de Shar-Pei	121
Golden Retriever	122
Pui de Husky siberian	124
Collie	126
Bloodhound	128
Teckel	129
Eișon maltez	130

CAI	131
Forme de bază ale capului	132
Capete de cal	134
Profil de cal	136
Capete de cal la nivel avansat	137
Panei	138
Corp de mânz	140
Pur-sânge arab	142
Panei de Shetland	143
Corp de cal adult	144
Cal și călăreț în mișcare	146
Săruturi	148

OAMENI	151
Elemente de bază ale portretului	152
Proportii ale capului de adult	154
Femeie din profil	155
Studiu al proporțiilor la adult	156
Alte unghiuri de vedere	157
Redare a trăsăturilor adultului	158
Urechi, nas și buze	160
Pozitii ale capului	162
Planuri ale feței	163
Abordare a profilului	164
Plan frontal	166
Detalii ale portretului	167
Cum surprinzi asemănarea	168
Fondal	169
Cum surprinzi vîrstă	170
Bărbați în vîrstă	172

CORP	173
Siluete în mișcare	174
Mișcare și echilibru	176
Siluete aplete și răsucite	177
Proportie și detaliu	178
Mâini și picioare	179
Desen după model	180
Drapaje ale hainelor	182

COPII	183
Portrete de copii	184
Proportii ale copiilor	186
Fetiță din profil	187
Cum redai tenul deschis la culoare	188
Proportii ale corpului copilului	190

ANATOMIE	191
Elemente de bază	192
Explorând trunchiul	193
Redare în creion a unei siluete așezate	194
Redare în creion a unei siluete în picioare	196
Redare în cărbune a unei siluete culcate	198

NATURĂ STATICĂ	201
Compoziție cu natură statică	202
Con de pin	204
Aranjamente florale	206
Lichide și sticlă	207
Sticlă și pâine	208

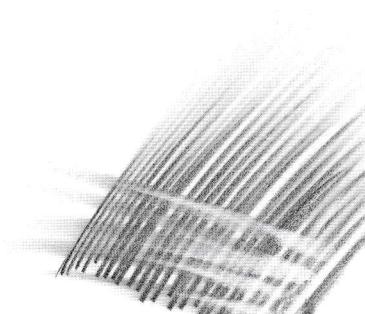
PONTURI SUPLIMENTARE	211
Compoziție picturală	212
Perspectivă	214
Exersare a perspectivei	216
Oameni în perspectivă	220
Compoziție cu siluete	221
Racursi	222
Tot despre racursi	224
Alegere a unei posturi	225
Cum să înțelegi eclerajul	228
Redare a texturilor	230
Descriere a texturii suprafețelor	232
Scene de vacanță	234
Experimentând cu diferite medii	236

Înainte de a te apuca să schițezi, e recomandat să te obișnuiești să-ți folosești tot brațul, nu doar încheietura și mâna, pentru a desena. (Dacă folosești doar mâna și încheietura, schițele pot căpăta un aer rigid, forțat.) Exersează cum să desenezi liber mișcându-ți brațul, umărul, făcând tușe lejere, la întâmplare, pe o bucată de hârtie. Încearcă să te relaxezi și ține creionul delicat. Nu trebuie să ai neapărat un subiect de desen atunci când îți faci încălzirea, ci doar să te înveți cu senzuația creionului în mână și să vezi ce linii poți trasa.

CUM ÎNVEȚI CONTROLUL

Odată încălzit brațul, încearcă tușele și tehniciile din această secțiune. Chiar dacă faci cercuri, puncte, semne sau linii de tot felul și îți se par, poate, o măzgăleală fără sens, realizarea lor este o cale extraordinară pentru învățarea controlului și a preciziei – două caracteristici esențiale pentru desenul în creion. Poți să adopți diverse poziții de ținere a creionului ca să vezi cum influențează liniile pe care le desenezi. Cu cât exercezi mai mult diferite tușe, stiluri de schițare și poziții, cu atât mai rapid va căpăta mâna ta priceperile și rapiditatea în lucru!

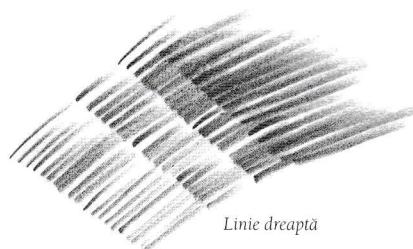
Liniile variate Este important să faci mici modificări la desene, pentru a se potrivi cu subiectul. De exemplu, tușele în creion care urmează o linie dreaptă sunt ideale pentru a crea o textură de blană cu dungă. Dar liniile libere sunt mai potrivite pentru a crea un aspect de blană naturală, cele drepte putând da firelor de blană o înfățișare prea rigidă, prea structurată. Liniile create cu o gumă de șters au, și ele, importanța lor – pot realiza o trecere lină între texturi sau intensități.

Linie
ștearsă/
 pierdută

Linie
liberă

Linie dreaptă

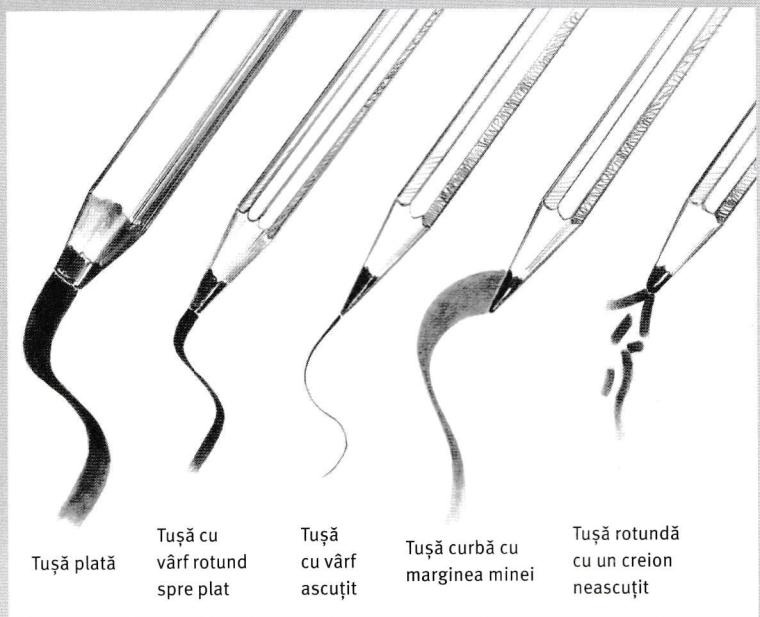
Erexarea tușelor libere Tușele libere sunt esențiale inclusiv pentru desenele care cer precizie. Tușele circulare libere sunt extrem de potrivite pentru încălzire sau pentru crochiuri rapide, precum forma brută a unui porcușor grăsuț.

Modificarea tușelor Poți să redai lungimea, densitatea și textura blănii unui animal prin modificarea lungimii și a curbelor tușelor. Punctele mici sunt perfecte pentru blana scurtă și sărmoasă, miciile semne libere, ca o măzgăleală, sunt potrivite pentru blana groasă și cărlionțată, iar tușele lungi și largi sugerează moliciunea. Încearcă să variezi presiunea cu care apeși pe creion, precum și lungimea și curbura tușelor, pentru a vedea ce alte texturi poți realiza.

Să învețăm să desenezi și control, și precizie, aşa că ajută să te obișnuiești cu senzația pe care o lasă creionul în mână și cu tipurile de tușe pe care le poți face. Înainte de a te apuca să schizezi, variază prizele, să vezi cum influențează modul în care ții creionul liniile pe care le faci. O lucrare detaliată și fină se realizează mai ușor când folosești un creion ascuțit, ca și când ai scrie, în vreme ce umbrarea pe o suprafață mare se obține cel mai bine atunci când ții creionul astfel încât să desenezi cu muchia minei, în poziția de bază. Exersează toate tipurile de ținere a creionului, pentru a vedea ce linii poți crea.

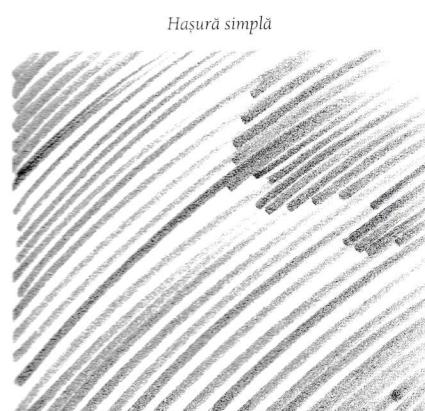
Poți să variezi tipurile de tușe prin explorarea gradelor de duritate a minei creionului. Vârful ascuțit este potrivit pentru desene detaliate și rafinate; cu cât e mai dură mina, cu atât mai mult va rămâne ascuțit și precis vârful creionului. Un vârf plat sau modulat te ajută să faci tușe mai late, care pot umple rapid suprafete mari. Poți obține aceste tipuri de vârfuri prin frecarea marginilor minei pe un glaspapir sau chiar pe o coală separată de hârtie.

TEHNICI DE BAZĂ

Exersarea diverselor tehnici te va învăța cum să mânuiești creionul pentru a realiza o gamă largă de efecte. Creionul poate fi folosit pentru a reproduce orice, de la pielea solzoasă a unui șarpe, până la blana moale și pufoasă a unui iepuraș. Dar, înainte de a încerca să redai texturi de

animale (vezi p. 9), e o idee bună să-ți cunoști instrumentele și să vezi ce de tușe poți face! Din această pagină, vei afla câteva tehnici de hașurare, precum și cât și cum să hașurezi ca să transformi desenul bidimensional într-unul cu aparență tridimensională.

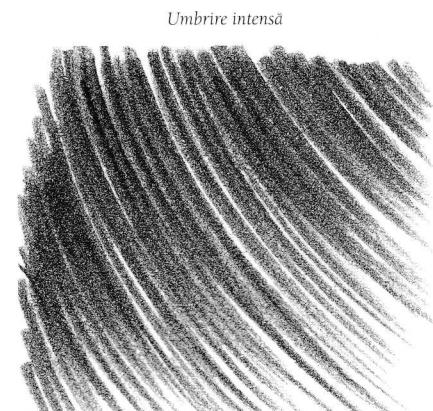
Hașură simplă

O metodă de bază pentru realizarea umbrei este umplerea unei arii cu hașură dintr-o serie de linii paralele.

Hașură încrușită

Pentru umbră mai intensă, trasează peste hașură o succesiune de linii perpendiculare.

Umbrire intensă

Prin presiune mare asupra creionului, poți crea zone liniare întunecate, de umbră.

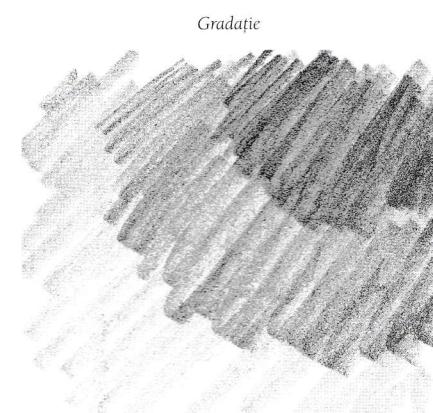
Difuziune

Pentru umbră mai fină, freacă o estompă peste zonele puternic umbrite, pentru a combina tușele.

Umbrire cu textură

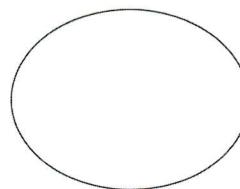
Pentru a umple o zonă cu textură marmorată, folosește latura vârfului și aplică tușe mici, inegale.

Gradație

Creează o gradație de tușe de la întunecate la luminoase aplicând presiuni diferite cu latura creionului.

Valorăția ne spune mai mult despre o formă decât linia care o delimită. Valorăția este termenul de bază pentru a descrie cât de luminoasă sau de întunecată este o anumită culoare. În ceea ce privește desenul în creion, valorăția acoperă intervalul de la alb, prin griuri, până la negru, și constituie variația dintre lumină și umbră și dintre accentele care dau iluzia tridimensionalității pentru un desen bidimensional. Când ai ajuns la o formă generală a subiectului folosind forme de bază, poți să nuanțezi desenul prin aplicare de umbre și lumini. Adăugarea valorăției prin aplicarea umbrei îți permite să mergi și mai departe și să dai senzația de profunzime optică subiectului tău, ca și când ar prinde viață pe hârtie!

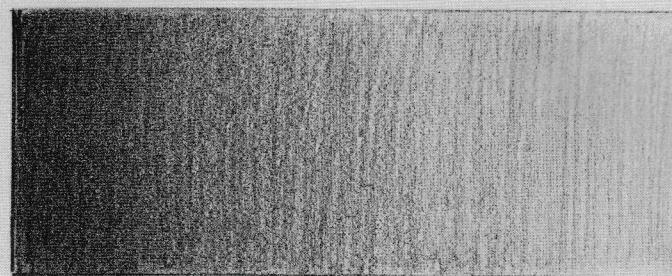
Contur

Formă

VALORĂȚIE

Această scară de valorăție arată tranziția de la negru, cea mai închisă valoare, trecând prin mai multe tonuri de gri, până la alb, care e cea mai deschisă valoare.

UMBREĂ

Cu un pic de cunoștințe și de antrenament, poți desena cu ușurință motive complexe, precum această frunză.

PREGĂTIRE

Așază-ți la îndemână instrumentele înainte să te apuci de desenat. Îți recomand să te așezi pe un scaun comod, ergonomic, de calitate, pentru că vei petrece multe ore la masa de desen. Fixează foaia de hârtie de suprafața ei, să nu se miște. Ajută să trasezi un chenar cu o riglă în jurul hârtiei, ca să poți centra coala. Acest chenar se poate dovedi util mai târziu, când alegi o ramă pentru desen.

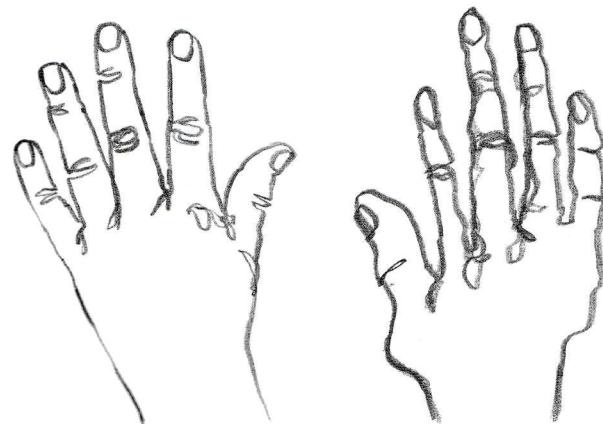

(A) Începe desenul cu forma de bază a frunzei și conturează modelul nervurilor cu un creion ascuțit HB. (B) Adaugă mai multe detalii ale nervurilor. (C) Începe valorăția medie prin utilizarea muchiei vârfului de creion. Pentru a crea modelul de nervuri, lasă anumite zone curate sau folosește o guma plastică, pentru accente de lumină. (D) Adaugă valorăție mai puternică folosind vârful unui creion 2B. Rafinează texturile suprafetei, insistând pe detaliu.

Mulți începători desenează fără să-și privească subiectul cu atenție. În loc să deseneze ceea ce văd, ei desenează ceea ce cred că văd. Încercă să desenezi ceva ce îți este foarte cunoscut, precum mâna, fără să te uiți la ea. E foarte probabil ca, atunci când vei termina de desenat, să nu arate la fel de realist pe cât te-ai fi așteptat. Aceasta pentru că ai desenat o mâna aşa cum crezi tu. În schimb, trebuie să lași deoparte toate ideile preconcepute și să începi să desenezi doar ceea ce vezi în fața ta (sau într-o fotografie). Două exerciții numai bune pentru a-ți antrena ochiul să observe sunt cele de trasare a contururilor și crochiurile rapide ale gesturilor.

CREIONARE A CONTURULUI

Pentru creionarea conturului, alege-ți un punct de pornire și apoi desenează doar contururile – sau linia delimitativă exterioară – formelor pe care le vezi. Pentru că nu te uiți la hârtie, îți antrenezi mâna să deseneze liniile exact aşa cum le văd ochii tăi. Încercă să desenezi contururi; vei fi uimit să vezi cât de bine surprinzi subiectele.

Desen „în orb“ Conturul desenat de deasupra poate fi făcut privind din când în când pe hârtie, în vreme ce-ți desenezi mâna. Desenul din dreapta este un exemplu de contur „în orb“, în care desenezi fără să-ți privești mâna. Va fi puțin deformat, dar e clar mâna ta. Trasarea conturului „în orb“ este una dintre cele mai bune căi de a te asigura că desenezi cu adevărat ceea ce vezi.

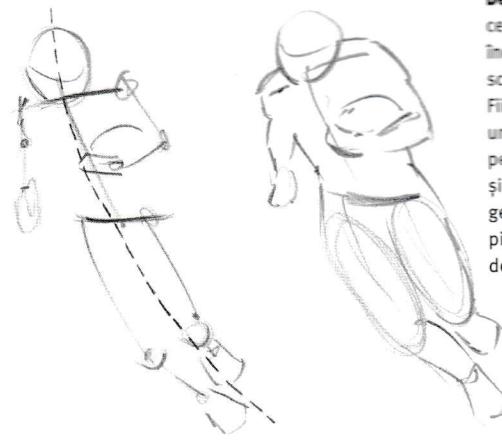
Pentru a-ți testa capacitatea de observație, studiază un obiect foarte atent, preț de câteva minute, apoi închide ochii și încearcă să-l desenezi din memorie, lasând mâna să urmeze imaginea mentală.

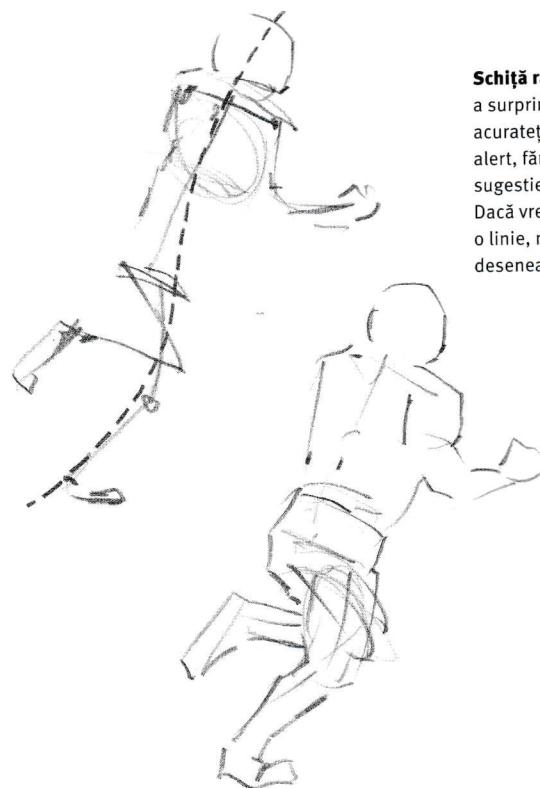
Desenând copii
Antrenând ochiul prin observare atentă, ca să poți desena rapid, poți să surprinzi cu ușurință mișcarea acestui copil care se uită și apoi ia o geantă.

Desen cu linie continuă Când desenezi o schiță, precum acest om care împinge o roabă, uită-te doar ocional la hârtie pentru a verifica dacă e bine, și concentrează-te pe subiect și pe trasarea liniilor văzute. În loc să ridici creionul între forme, păstrează linia continuă, trecând liber peste desenul deja făcut. Observ că de eficient captează subiectul această tehnică simplă.

Un alt mod de a-ți antrena ochiul să vadă elementele esențiale ale unui subiect și de a-ți antrena și mâna să le redă rapid – este prin crochiuri de gestică. În loc să faci contururile, crochiurile gestuale stabilesc mișcarea unei siluete. Mai întâi, observă care este principala direcție a mișcării, de la cap, de-a lungul coloanei vertebrale, prin picioare; aceasta este linia dinamică. Apoi, schițează sumar formele generale ale siluetei în jurul acestei linii. Aceste schițe rapide sunt excelente pentru desenarea siluetelor în acțiune, iar astfel îți ascuți capacitatea de percepție (vezi pp. 174–175, pentru mai multe detalii despre desenarea oamenilor în mișcare).

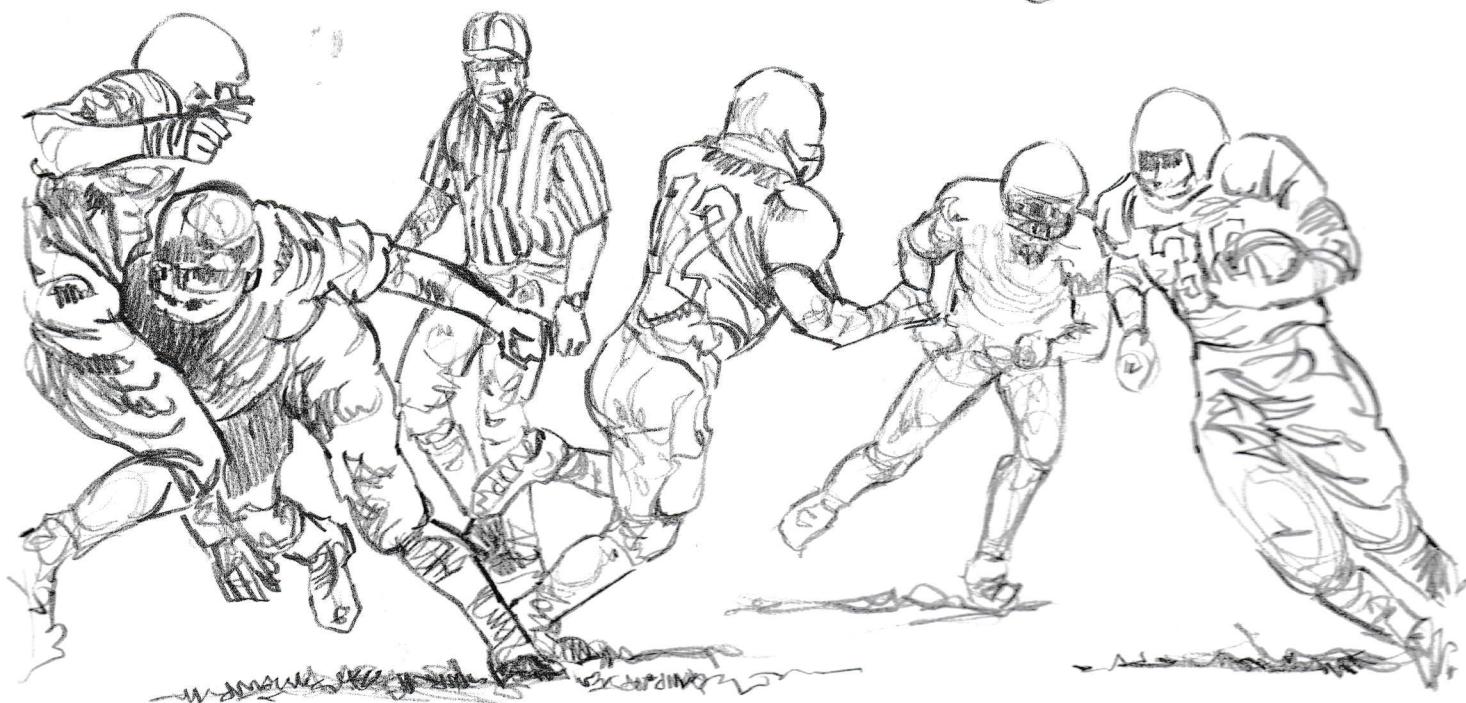

De la linia dinamică Odată ce ai stabilit linia dinamică, încearcă să construiești „un schelet” din linii în jurul ei. Fii atent mai ales la unghile umerilor, al coloanei și al pelvisului. Apoi schițează și plasarea brațelor, a genunchilor, a labelor picioarelor și umple formele de bază ale siluetei.

Schiță rapidă Pentru a surprinde mișcarea cu acuratețe, lucrează foarte alert, fără să inclusi vreo sugestie de detaliu. Dacă vrei să corectezi o linie, nu te opri și-o ștergi, desenează peste ea.

Studiu al mișcării în succesiune Sporturile de grup reprezintă un prilej pentru a face crochiuri de mișcare și a observa detalii esențiale. Pentru că jucătorii repetă aceeași mișcare, o poți observa pe fiecare îndeaproape, memorând-o suficient de bine încât să poți schița corect.

Desenând un grup în mișcare Odată ce inventarizezi o serie de gesturi, le poți combina într-o scenă cu oameni în mișcare, precum cea de mai sus.

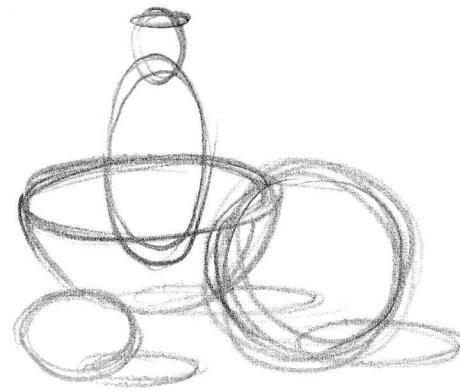
SĂ ÎNCEPEM SCHIȚELE

Respect pentru oameni și cărți

Schițele sunt o modalitate minunată de a surprinde rapid impresia asupra unui subiect. În funcție de mina creionului și de tehnica folosită, poți schița o mare varietate de forme, de texturi, de stări de spirit și de mișcări. De exemplu, tușele puternice și întunecate pot indica soliditate și forță; tușele mai delicate, texturate, pot sugera o senzație diafană, iar tușele lungi, senzația de mișcare. (Vezi exemplele de mai jos pentru câteva tehnici obișnuite de schițare.) Unii artiști fac, deseori, schițe detaliate pentru a le folosi ca materiale de referință pentru desenele ulterioare, însă schițele rapide sunt, și ele, o metodă de exercițiu și o modalitate de expresie artistică. Ar fi bine să experimentezi cu diferite tușe și stiluri de schițare. Cu fiecare exercițiu nou, mâna ta va deveni mai rapidă și mai sigură.

Folosind tușe circulare

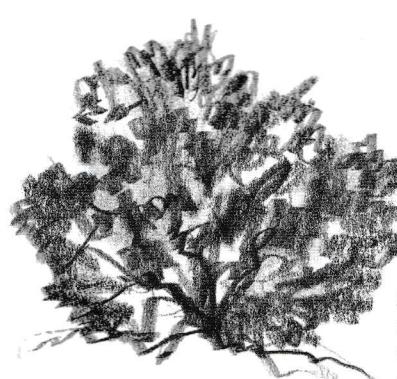
Tușele libere, circulare, sunt foarte potrivite pentru a reda obiecte simple sau pentru schițarea unei compozitii pentru o natură statică, după cum se vede în acest exemplu. Desenează doar formele de bază ale obiectelor și indică umbra aruncată de obiecte; nu te concentra pe detaliile în acest punct. Observă cât de lejeră sunt linile acestea în comparație cu exemplele din caietul de schițe din dreapta.

Schițe libere Schițele libere, sumare, pot fi folosite pentru a surprinde forma generală a obiectelor, precum nori, vârful copacilor sau al stâncilor. Folosește un creion cu miș moale, de tip B, cu vârf neascuțit, pentru a schița conturul norilor, apoi realizează sumar sugestii de nori, fără să ridici deloc creionul de pe hârtie. Observă că această tehnică surprinde eficient senzația de aer și de aspect pufos al norilor.

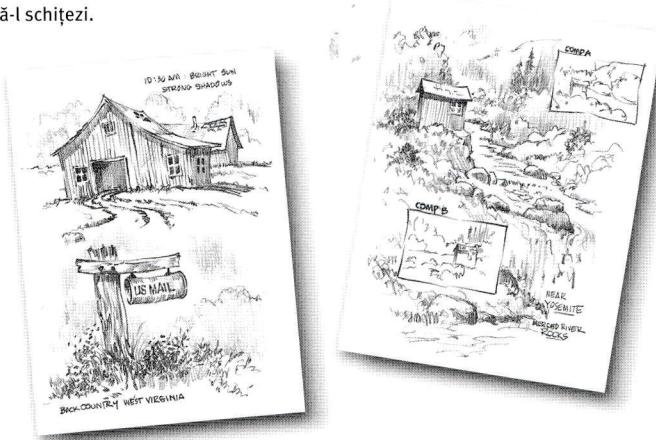

Folosind tușe largi și proeminente Această metodă este folosită pentru a crea texturi mai dure și umbre puternice, ceea ce o face ideală pentru frunzișuri, păr și blană. Pentru această situație, folosește muchia unui vârf de creion 2B, variind presiunea asupra minei și schimbând unghiul creionului pentru a obține intensități diferite (umbre și lumină) și diferite dimensiuni ale tușei. Se creează o formă realistă și o textură dramatică pentru acest tușiș robust.

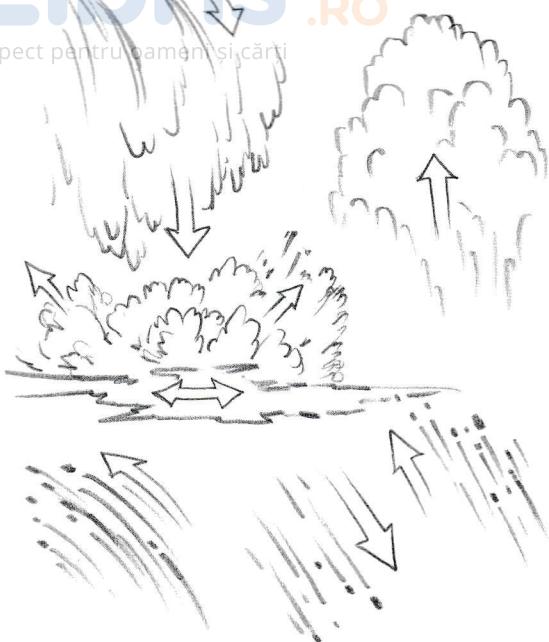

Consemnează-ți impresiile

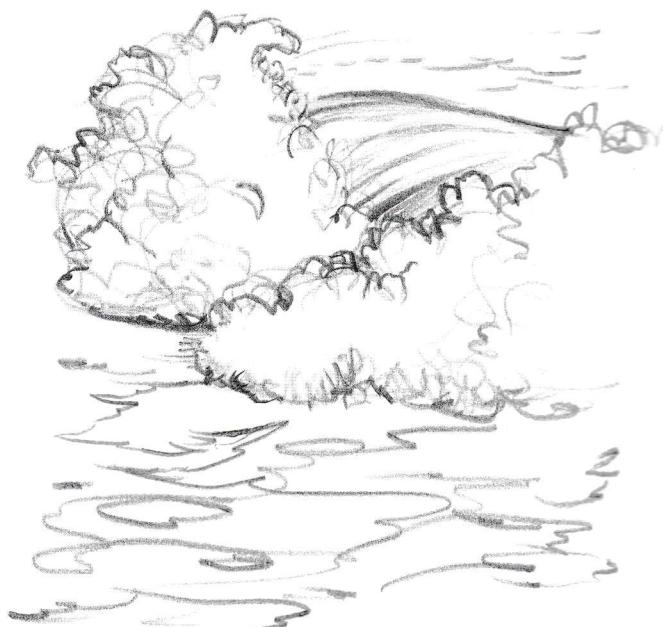
Iată un exemplu de câteva pagini ce pot fi întâlnite în carnetul de schițe al unui artist. Împreună cu schițele despre obiectele interesante pe care le vezi, fă și note despre atmosferă, culoare, lumină, momentul zilei și despre orice te-ar putea ajuta atunci când ai să revii la ele. E util să ai mereu cu tine un creion și un carnet, pentru că niciodată nu poți să cînd întâlnești un subiect interesant pe care ai vrea să-l schițezi.

Schițe pentru referințe Iată un exemplu de utilizare a unei schițe sumare ca sursă de referință pentru un desen mai detaliat. Folosește tușe lejere, circulare, pentru a da o impresie despre forma generală a florii, păstrează liniile ușoare și moi pentru a reda caracterul delicat al subiectului. Apoi folosește schița ca punct de referință pentru o floare detaliată, ca deasupra.

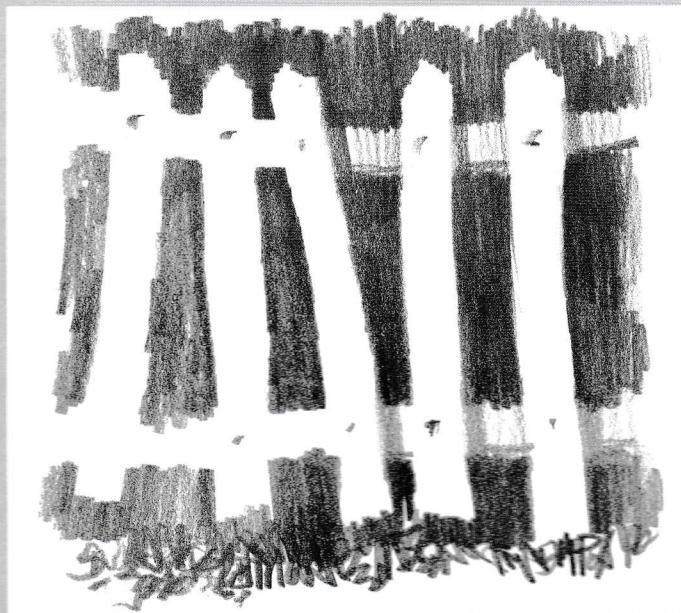
Redare a mișcării Pentru a reda mișcarea într-un desen, ai nevoie să păcălești ochiul privitorului și să faci să pară ca și când obiectul se mișcă de sus în jos sau în lateral. În exemplul de deasupra, săgețile indică direcția mișcării, dar tușele tale de creion ar trebui să fie făcute în direcția opusă. Apasă la începutul fiecărei tușe, pentru a obține o linie puternică, ridicându-ți creionul la sfârșit, ca să pierzi delicat linia. Observă că aceste linii transmit direcția în sus sau în jos a apei și senzația de ridicare și de forță.

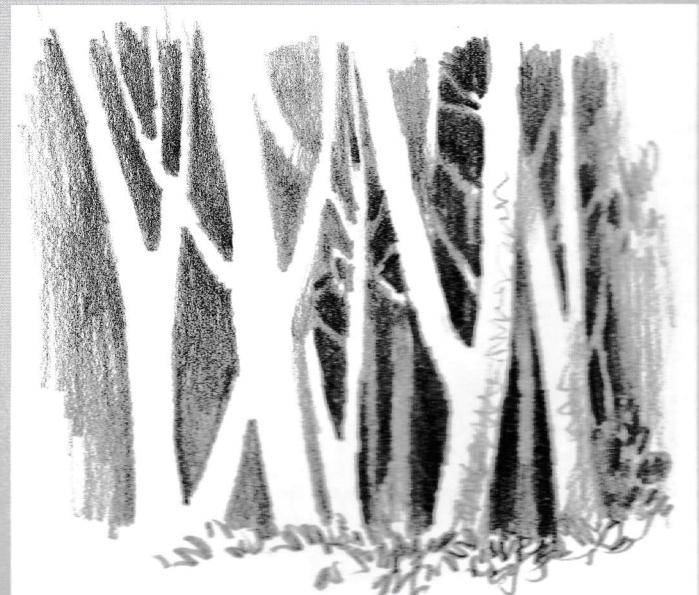
Redare a mișcării valurilor Schițează rapid un val, folosind tușe lungi și curgătoare pentru a indica mișcarea de arcuire a crestelor, și fă mici notății schițate despre mișcările aleatorii ale apei, atunci când se împrăștie și face spumă. De asemenea, mai schițează și câteva linițe șerpuitoare în prim-plan ca să reprezintă mișcarea încetinită a apei care se adună, în vreme ce curge și se retrage.

CONCENTRARE PE SPAȚIUL NEGATIV

Uneori e mai ușor să desenezi zona din jurul unui obiect decât să desenezi chiar obiectul. Zona din jurul și dintre obiecte este denumită „spațiu negativ“. (Obiectele sunt numite „spațiu pozitiv“.) Dacă un obiect pare a fi mult prea complex sau dacă nu-l „vezi“ cu ușurință, atunci încearcă să te concentrezi pe spațiu negativ din jurul lui. În primă instanță, lucrul acesta cere un efort, dar dacă îți mijești ochii, vei putea să faci celelalte detalii să devină încețoșate și vei vedea numai spațiu pozitiv și pe cel negativ. Exemplul de mai jos sunt demonstrații simple despre cum să desenezi spațiu negativ. Alege-ți niște obiecte din casă și aranjează-le într-un grup sau mergi afară și uită-te la un pâlc de copaci sau la un grup de clădiri. Încearcă să schițezi spațiu negativ și observă cum obiectele par să apară aproape ca prin magie din umbre!

Umplere Creează gardul prin umplerea spațiului negativ dintre uluci. Nu desenezi ulucile. În schimb, desenează forme care le înconjoară și apoi umple forme cu muchia unui creion cu mină moale. Odată ce ai realizat forma gardului, detaliază schița prin adăugarea unei umbre usoare între elementele gardului.

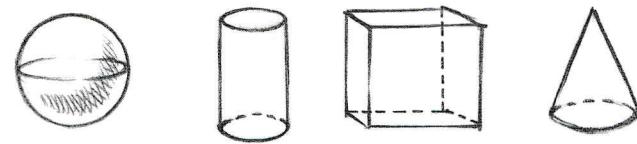
Siluete Acest pâlc de copaci e puțin mai complicat decât gardul, pentru că schițarea spațiului negativ a simplificat situația imens. Formele negative dintre trunchiurile copacilor și dintre ramuri sunt variate și neregulate, ceea ce adaugă o doză sporită de inedit desenului.

ÎNCEPEM CU FORMELE DE BAZĂ

Respect pentru oameni și cărți

Oricine poate să deseneze aproape orice prin descompunerea subiectului în forme de bază: cercuri, pătrate, dreptunghiuri și triunghiuri. Prin desenarea conturului în jurul formelor de bază ale subiectului, ai desenat deja forma acestuia. Dar subiectul tău are și perspectivă și dimensiune, sau volum. Volumele care corespund formelor de bază sunt sferele, cilindrii, cuburile și conurile. De exemplu, o mingă și un grepfrut sunt sfere, un borcan și un trunchi de copac sunt cilindri, o cutie și o clădire sunt cuburi, iar un pin sau o pâlnie sunt conuri. Schițarea formelor și dezvoltarea volumelor este primul pas în fiecare desen. După această etapă, totul se rezumă la unificarea și rafinarea liniilor și la adăugarea detaliilor.

Creare a formelor Iată diagramele care arată cum se desenează contururile celor patru forme de bază. Elipsele indică spatele cercului, al cilindrului și al conului, iar cubul este desenat prin unirea a două pătrate cu linii paralele. (La p. 10, găsești recomandări despre cum să valorezi aceste forme.)

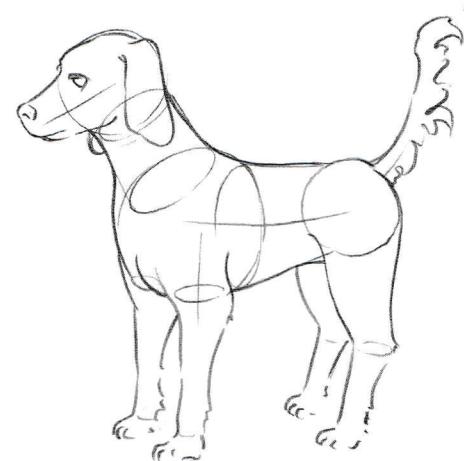
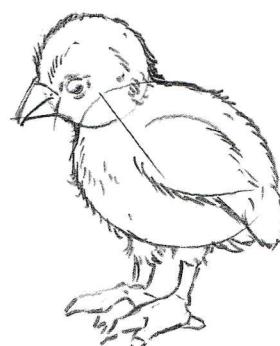
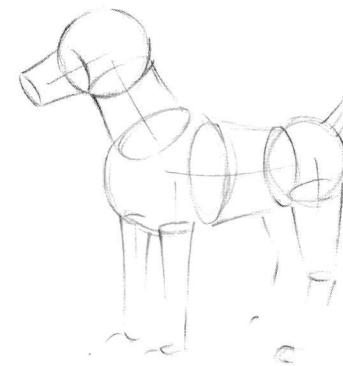
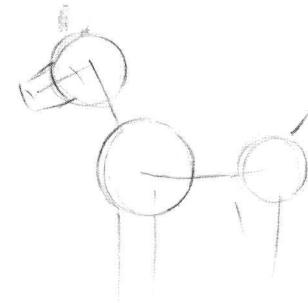

Sferă

Cilindru

Cub

Con

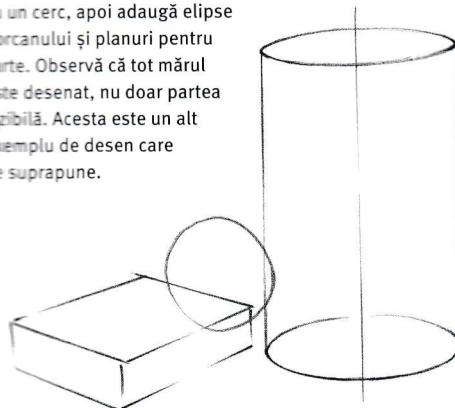
Combinare a formelor Iată un exemplu de început pentru un desen cu forme de bază. Începe prin desenarea fiecărei linii dinamice (vezi p. 176), apoi construiește formele câinului și ale puiului cu mici elipse, cercuri, dreptunghiuri și triunghiuri.

Construcție a volumelor După ce ai definitivat forma, e ușor să construiești volumele cu cilindri, sfere și conuri. Observă că acum subiectele încep să pară că au profunzime și dimensiune.

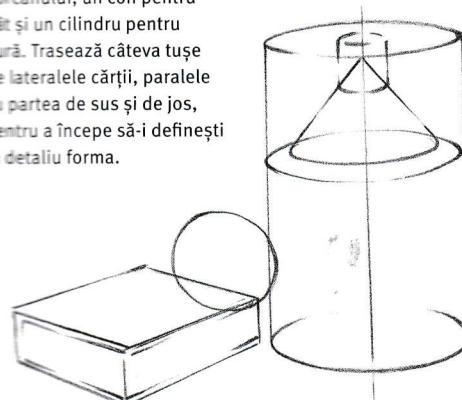
Desen complet Desenul complet înseamnă desenarea formelor complete, inclusiv a liniilor care vor fi, în final, ascunse privirii. Aici, când au fost trasate formele, erau vizibile zonele din spate ale câinului și ale puiului. Chiar dacă nu le poți vedea în desenul finalizat, subiectul ar trebui să apară tridimensional. Pentru a finisa desenul, rafinează conturul și adaugă textură pufoasă puiului.

Acum antrenează-ți ochiul și mâna prin exersarea desenării obiectelor din jurul tău. Aranjează-ți o compoziție statică simplă – precum cea de la p. 202 sau precum cea de jos – și caută formele primare în fiecare obiect. Încearcă să desenezi după fotografii sau copiază desenele de pe această pagină. Nu-ți fie teamă să abordezi un subiect complex; în momentul în care l-ai redus la forme primare, poți să desenezi orice!

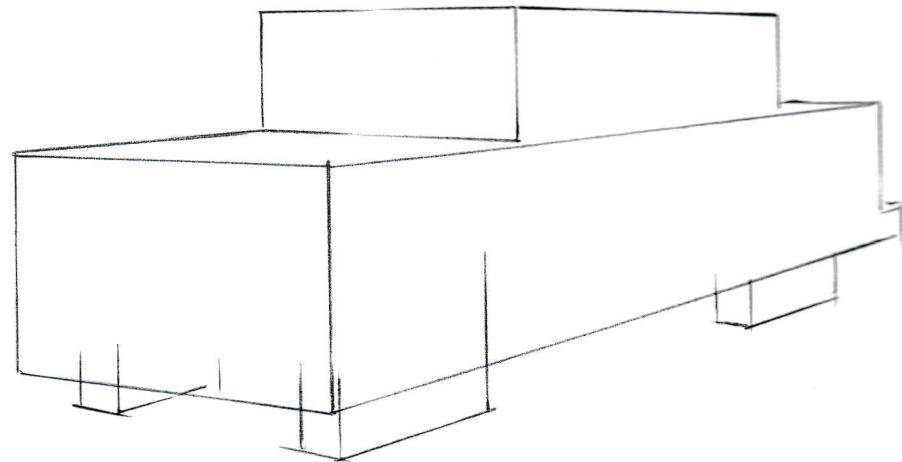
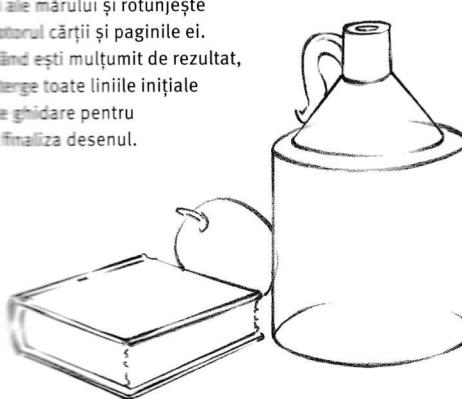
Pasul 1 Începe cu pătratele și cu un cerc, apoi adaugă elipse borcanului și planuri pentru carte. Observă că tot mărul este desenat, nu doar partea vizibilă. Acesta este un alt exemplu de desen care se suprapune.

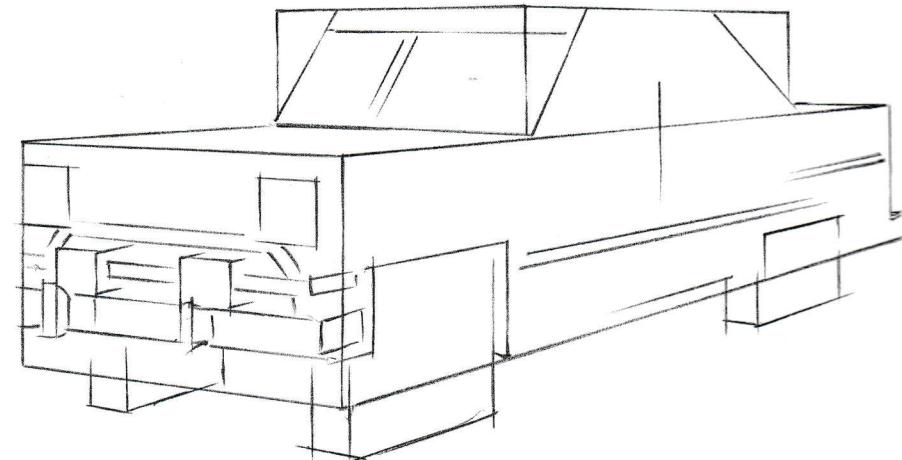
Pasul 2 Apoi, adaugă o elipsă pentru corpul borcanului, un con pentru gât și un cilindru pentru gură. Trasează câteva tușe pe lateralele cărții, paralele cu partea de sus și de jos, pentru a începe să-i definești în detaliu forma.

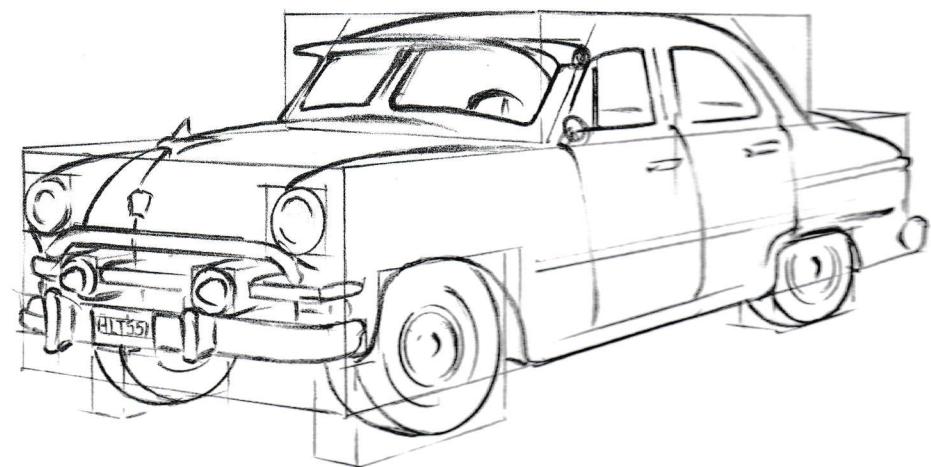
Pasul 3 În cele din urmă, detaliază contururile borcanului și ale mărului și rotunjește conturul cărții și paginile ei. Când ești mulțumit de rezultat, șterge toate liniile initiale de ghidare pentru a finaliza desenul.

Pasul 1 Chiar și forme complexe, precum acest Ford din 1951, sunt ușor de desenat dacă începi de la formele primare. În această etapă, ignoră toate detaliile și desenează doar pătrate și dreptunghiuri. Ele sunt doar niște ghidaje pe care le poți șterge când desenul e finalizat, așa că nu apăsa prea tare și nu insista să faci colțuri perfecte.

Pasul 2 Folosind aceste forme primare ca un ghidaj, începe să adaugi mai multe pătrate și dreptunghiuri pentru faruri, bară și grilaj. Continuă să dezvoltă forma parbrizelor cu linii înclinate și apoi schițează câteva linii drepte pentru a poziționa mânerul de pe portieră și liniile laterale.

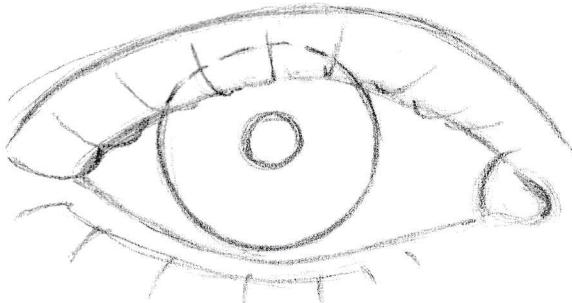
Pasul 3 Când ai toate formele de bază conturate și la fel și volumele, începe să rotunjești liniile și să finisezi detaliile designului mașinii. Liniile de ghidaj sunt tot acolo, dar, ca un ultim pas, șterge-le.

REDARE A TRĂSĂTURILOR ADULTULUI

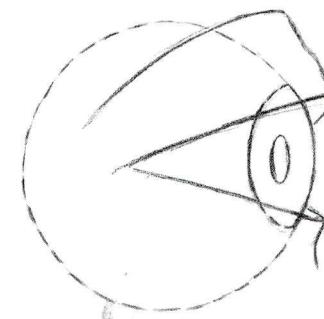
Respect pentru oameni și cărți

Dacă ești începător, este o idee bună să exercezi desenul trăsăturilor faciale separat, rezolvând situațiile mai complicate înainte să te apuci de un portret. Trăsăturile faciale funcționează împreună pentru a reda totul, de la stare de spirit până la vârstă. Fii atent la zonele din jurul trăsăturilor; riduri, alunițe sau alte caracteristici de acest fel care te ajută să individualizezi subiectul.

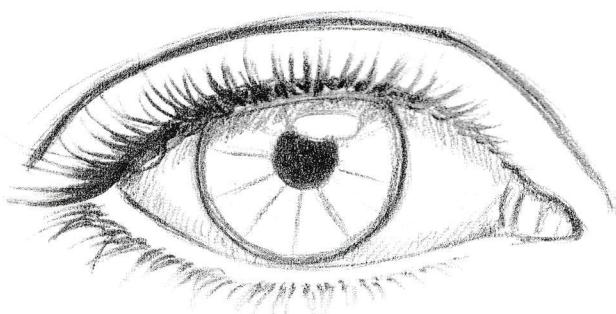
OCHI

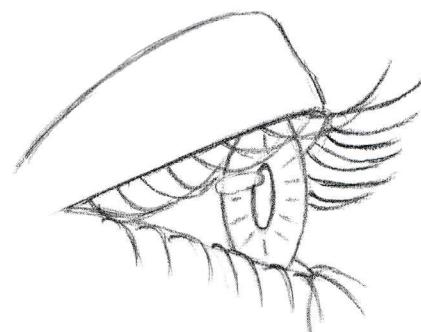
Pasul 1 Fă mai întâi cercul irisului, apoi desenează pleoapa peste (desenarea unui obiect întreg înainte de a adăuga alte elemente care se suprapun se numește „desen cu intervenții”). Observă că o parte a irisului este mereu acoperită de pleoapă.

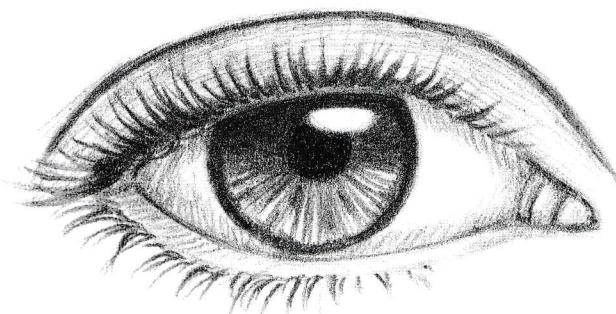
Pasul 1 Desenează un cerc pentru ochi, apoi desenează pleoapa în jurul lui, așa cum apare în imagine. Într-o vedere de profil, irisul și pupila sunt elipse; părțile de sus și de ale irisului sunt acoperite de pleoapa inferioară și de cea superioară.

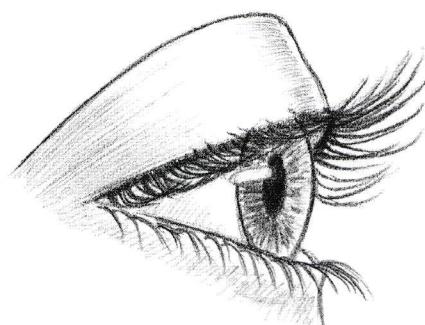
Pasul 2 Începe să valorezi irisul, desenând linii care iradiază din pupilă. Apoi, adaugă genele și umbra care este proiectată pe globul ocular de la pleoapa superioară și pe gene, subliniind accentele de lumină ale irisului.

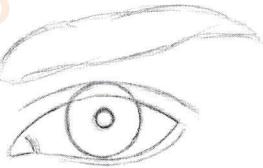
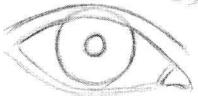
Pasul 2 Pentru a desena genele din profil, pornește dinspre colțul exterior al ochiului și fă linii rapide și curbată, schițând în direcția lor de creștere. Cele mai lungi gene sunt în centru ochiului.

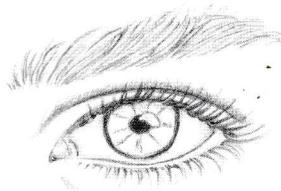
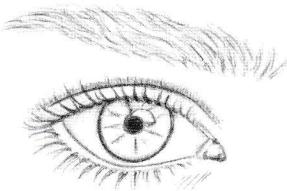
Pasul 3 Continuă valoarea irisului, cu tușe spre exterior dinspre pupilă. Apoi umbrește pleoapa și albul ochiului pentru a da un efect tridimensional.

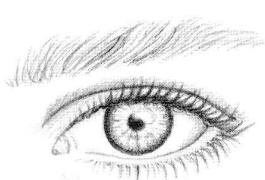
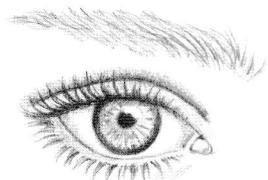
Pasul 3 Când valorezi pleoapa, fă linii ușoare care urmează curba formei. Ca și la privire frontală, valoarea irisului iradiază dinspre pupilă.

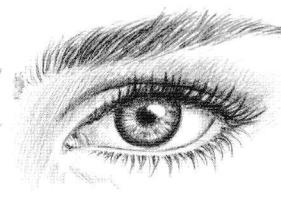
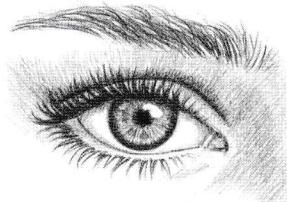
Pasul 1

Pasul 2

Pasul 3

Pasul 4

O pereche de ochi După ce te simți mulțumit de desenul ochiului, începe să detalizezi trăsăturile din jurul lui, inclusiv sprâncenele și nasul. Fii atent la spațiul dintre ochii adulților, care au între ei o distanță egală cu lățimea unui ochi. Și reține că ochii sunt mereu strălucitori, iar accentele de lumină ajută în această privință. Este cel mai indicat să valorezi în jurul accentelor de lumină, dar, dacă umbrești din greșeală zonele, poți să le retușezi cu o guma plastică.

DIFERITE VARIATIUNI

Există câteva caracteristici care influențează impresia finală pe care o lasă o pereche de ochi: forma ochiului, poziția sprâncenelor, lungimea și desimea genelor și anumite riduri sau falduri ale pielii care oferă informații despre vîrstă, sex, stare de spirit și apartenență etnică. Studiază exemplele de mai jos pentru a vedea aceste elemente împreună.

